

РЕШЕНИЕ

№ 37184

гр. София, 27.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9854** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по постъпили материали от Административен съд – Хасково. Делото е изпратено по компетентност с Определение № 3427 от 05.08.2026 г. по адм. д. № 975 / 2026 г.

Изложени са аргументи, че производството е по чл. 55, § 2 от Регламент (ЕС) 2024 г. / 1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013 / 32 / ЕС (Регламент (ЕС) 2024 / 1348).

Регламент (ЕС) 2024 г. / 1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013 / 32 / ЕС (Регламент (ЕС) 2024 / 1348) не предвижда кой е компетентният съд, който да разглежда жалби срещу решения, постановени по предвидения в същия ред, включително и такива, с които се отхвърлят като недопустими молби по чл. 55, § 2 от регламента, т. е. последващи молби за международна закрила по смисъла на чл. 3, т. 19 от същия.

Посочено е, че е приложима разпоредбата на чл. 133, ал. 1 от АПК, доколкото лицето няма валидна регистрационна карта, в която да е посочен адрес в Република България.

Съдебното производство е образувано по жалба, подадена от О. Ч., гражданин на Република Т. с ЛНЧ [ЕГН], с адрес за призоваване ДАБ при МС, Транзитен център – [населено място], срещу Решение № 219 Х / 23.07.2026 г. на Интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл. 76б ЗУБ и чл. 38, § 2, вр. чл. 55, § 3, 5 и 7 от Регламент /ЕС/ 2024 / 1348 последващата му молба с рег. № КП-04-4085 от 09.07.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима и на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено връщане на О. Ч..

В жалбата е посочено, че се оспорва изцяло като незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила Решение № 219X / 23.07.2026 г. Нарушени са процесуалните правила и правото на защита. Административният орган неправилно е приел, че не са налице нови елементи и обстоятелства по смисъла на чл. 55, параграф 3 и 5 от Регламент (ЕС) 2024 / 1348. Преценката на органа е формална и не отчита индивидуалния риск за живота и свободата на жалбоподателя при евентуално връщане в Република Т.. В жалбата е посочено, че са налице нови обстоятелства и реален риск от преследване. В страната на произход (Т.) продължава и се засилва политическото и етническото преследване срещу лица от кюрдски произход и симпатизанти на опозиционни партии. При евентуално връщане жалбоподателят би бил изложен на реален риск от изтезания, нечовешко или унижително отношение и преследване заради произхода му, както и заради политическите му убеждения.

Жалбоподателят – редовно призован. Не се явява и не се представлява.

Ответникът, интервюиращ орган на ДАБ при МС С. Н., не се явява. Изпратено е писмена защита по съществото на делото от старши юрисконсулт П. Р.. Към писмената защита е приложена и Справка – рег. № МД – 02 - 340 / 09.09.2026 г., изготвена от отдел „Международна дейност и проекти“ при ДАБ – МС относно: Общото положение в Т., актуалната политическа и икономическа обстановка и положението на кюрдското население в страната.

Административен съд София-град, I-во отделение, 45 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път молителят е поискал закрила с молба с вх. № 61 / 04.05.2026 г. на ТЦ – [населено място]. На тази дата кандидатът е регистриран като О. Ч.. Регистриран е като лице от мъжки пол. [дата на раждане] в Т., [община], [населено място]. Гражданин на Т., кюрд по народност. Вероизповедание – мюсюлманин – сунит. Семейно положение – разведен. ЛНЧ – [ЕГН].

От данните по административната преписка се установява, че в хода на предходното производство за международна закрила на О. Ч. е бил настанен в ТЦ – [населено място] с Решение за настаняване № 35 / 04.05.2026 г. С Решение № РПЗТ – 27 / 04.05.2026 г. на председателя на ДАБ при МС кандидатът е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието за настаняване или до окончателното приключване на производство по предоставяне на международна закрила. Решението за настаняване в помещение от затворен тип е обжалвано от молителя пред Административен съд – Хасково. С Определение № 2815 / 01.07.2026 г., постановено по адм. д. № 744 / 2026 г. по описа на Административен съд – Хасково, жалбата е оставена без разглеждане, а производството по делото е прекратено. Определението е влязло в сила.

С Решение № УПП – 16 от 22.05.2026 г. на интервюиращ орган, молбата за предоставяне на международна закрила на О. Ч. е отхвърлена. Молбата е отхвърлена като явно неоснователна. Решението се счита за връчено на 27.05.2026 г. Не е обжалвано и е влязло в сила.

На дата 09.07.2026 г. О. Ч. подава поредна допълнителна молба за международна закрила. Молбата е с вх. № КП – 04 – 4085 от 09.07.2026 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет. Молбата е мотивирана с твърдения, че съществува реална опасност от тежки посегателства върху личността му ако се върне в Т.. О. Ч. посочва, че е преследван от управляващата политическа партия в Т.. Към молбата не са представени писмени доказателства, които да подкрепят изложените твърдения. Не се сочат новонастъпили факти.

Тези твърдения на молителя са конкретно обсъдени от административния орган. Последният е съпоставил информацията с обстоятелствата от предходното производство и проведеното

интервю, доколкото е необходимо да се установи наличието на нови обстоятелства, съобразявайки тълкуването и прилагането на чл. 55, вр. чл. 38 от Регламента и конкретно, че съгл. чл. 55, параграф 5 представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба, като не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността.

Органът не е установил нови елементи в молбата. Той е изследвал твърденията в молбата на чуждия гражданин, като е съобразил и данните по информационна справка с вх. № МД – 02 – 196 от 19.05.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. От съдържащата се в нея информация не се установяват настъпили промени в обстановката в страната, които сами по себе си или в съвкупност с индивидуалните обстоятелства за кандидата да представляват нови относими елементи по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от Регламент (ЕС) 2024 / 1348 и да увеличават значително вероятността той да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила.

Обсъдено е от административния орган, че Т. продължава да бъде ключов геополитически фактор на границата между Европа и А.. Вътрешната структура на страната е белязана от сериозни предизвикателства в сферата на човешките права, върховенството на закона и свободата на медиите. Геополитическите шокове и конфликтите в Близкия изток водят до повишаване на транспортните разходи и цените на енергията. Процесът по овладяване на инфлацията върви бавно – през м. май 2026 г. Централната банка на Т. ревизира възходящо прогнозата си, очаквайки инфлацията в края на годината да достигне 26 %. Основният лихвен процент се задържа на високи нива (около 32 %). Тези фактори, съчетани с рисковете пред търговията и туризма, продължават да оказват сериозен натиск върху турската лира.

В заключение интервюиращият орган е приел, че в молбата не се откривали нови елементи, свързани с причините на молителя за напускането и нежеланието му да се завърне в Т., положението му или страната му на произход, които да са релевантни по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от Регламент ЕС 2024/1348, и значително да увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила, поради което били налице предпоставките молбата да бъде отхвърлена.

По делото от ответника е представена актуална справка, изготвена също по цитираната Методология, а именно - Справка – рег. № МД – 02 - 340 / 09.09.2026 г., изготвена от отдел „Международна дейност и проекти“ при ДАБ – МС относно: Общото положение в Т., актуалната политическа и икономическа обстановка и положението на кюрдското население в страната. В справката е посочено, че към дата 08.09.2026 г. Република Т. е президентска република с население над 85 милиона души. Конституционните изменения, влезли в сила през 2018 г., концентрират изпълнителната власт в президента. Президентът назначава визепрезиденти и министри. Той издава президентски укази в определени области и има значително влияние върху висшата администрация.

В справката е посочено, че Т. не се намира в общонационален въоръжен конфликт. Държавните институции, транспортът, здравеопазването, образованието и пазарите функционират във всички големи градове. Съществуват обаче периодични терористични заплахи от „Ислямска държава“, ПКК, и други въоръжени организации. Налице са и трансгранични рискове, свързани със С. и И.. Въз основа на така изложеното и приетото от фактическа страна, съдът формира следните правни

изводи относно законосъобразността на оспорения акт:

По отношение на приложимия правен ред

Производството пред административния орган е инициирано въз основа на регистрирана на 09.07.2026 г. допълнителна молба от О. Ч. за международна закрила. Молбата е с вх. № КП – 04 – 4085 от 09.07.2026 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет. Производството е проведено по реда на Регламент ЕС 2024/1348, който установява обща процедура за предоставяне и отнемане на международната закрила съгласно Регламент ЕС 2024/1347, и който Регламент ЕС 2024/1348, по силата на чл. 79, пар. 3, се прилага по отношение на процедурата за предоставяне на международна закрила във връзка с молби, подадени от 12 юни 2026 г.

В случая е необходимо да се посочи, че Законът за убежището и бежанците продължава да поражда правно действие и след влизането в сила и началото на прилагането на Регламент ЕС 2024/1348 (чл. 79). Регламентът урежда какъв да бъде съдебният контрол — пълна и ех пипс преценка, срокове, суспензивно действие на жалбата, правна помощ и пр. Това е заявено изрично в съображение 89 от преамбюла, съгласно което регламентът не трябва да засяга компетентността на държавите членки да организират националната си съдебна система и да определят броя на инстанциите, както и в съображение 88, което подчертава процесуалната автономия на държавите членки. Прякото приложение на регламента по силата на чл. 288, ал. 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз поради това не измества, а предполага действието на националните процесуални норми, доколкото те осигуряват спазването на принципите на равностойност и на ефективност и на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. По тези съображения настоящият съд приема за приложим реда за оспорване пред съд по чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 766, ал. 1, т. 2 ЗУБ.

В Глава трета „Административна процедура“ от Регламента е обособен Раздел IV „Специални процедури“, като в чл. 55 е уредена процедурата за разглеждане на последваща молба, съответна на реда по ЗУБ, както и произнасянето по нейната допустимост от решаващия орган – чл. 38 от Регламента.

Същото е относимо и за разпоредбите от Глава седма „Съдебен контрол“ на ЗУБ, приложими при липса на друга изрична уредба в Глава пета „Процедура за обжалване“ от Регламента, включително в частта относно сроковете и инстанционността на съдебния контрол, съответстващи на регламентираното в чл. 67, пар. 3 и 7 от Регламент ЕС 2024/1348.

Съгласно чл. 67, пар. 1, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348, кандидатите за международна закрила имат право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в глава II основни принципи и гаранции, отнасящи се до процедурата по обжалване на решение, с което молбата се отхвърля като недопустима. Същевременно предвиденият в чл. 84, ал. 2 ЗУБ 7-дневен срок за съдебно обжалване на решение за отхвърляне на молбата като недопустима съответства на времевите рамки, предвидени в чл. 67, параграф 7, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348 (най-малко пет и най-много десет дни), относими към хипотезите на оспорване на решение, с което молба се отхвърля като недопустима, като мълчаливо оттеглена, като неоснователна или като явно неоснователна.

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която същият е неблагоприятен и е налице интерес от оспорване, пред местно и родово компетентен съд, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № 219 Х / 23.07.2026 г. е издадено от административен орган – младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - Х., определен за интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет със Заповед № РД – 05 - 420 от 12.06.2026 г. на председателя на ДАБ при МС.

Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт и предвид горепосоченото, настоящият състав намира, че оспореният в настоящото съдебно производство акт е съставен в писмена форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа наименование на органа, който го издава, адресат на акта, който е ясно и точно идентифициран, съдържа разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията на адресата на акта, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, както и дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В изпълнение на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК ясно и точно са посочени и обсъдени фактическите и правните основания за издаването на акта, мотиви.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила, съответно производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от О. Ч., гражданин на Република Т. с ЛНЧ [ЕГН], молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1, т. 6 ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а–чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС (отменена с Регламента, съотв. на чл. 55, пар. 3 и сл. от Регламента). Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход.

В чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок до 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 от ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за

подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В разпоредбата на чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 от ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Административната преписка не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

Жалбоподателят не се позовава на нови факти и обстоятелства в последващата си молба. Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция. Трябва също така да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които всъщност са данни за положението и сигурността в страната от общодостъпни източници, е наложило обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта и съответно надлежно обосноваване дали представляват нови обстоятелства, каквото е изискването на закона. По тази причина се явяват неоснователни и противоречиви *per se* твърденията на жалбоподателя, че оспореният акт бил издаден в нарушение на административно производствените правила. По аргумент от разпоредбата на чл. 7, 35 и 36 от АПК – изясняването и събирането на доказателства и съответно основаване на действителните факти от значение за случая е съществено с оглед обема информация, с която е сезиран органа с последващата молба, и изводите на органа в този смисъл се подкрепят от приетата в преписка Справка по Методологията. Понастоящем пред съда изводите на органа не се опровергават. По делото е приложена актуална справка относно: Т. – общо положение, актуална политическа и икономическа обстановка и положение на кюрдското население. В нея изводите не са от естество, че да променят значително изводите на интервюиращия орган, така както са отразени в мотивите на оспорения акт. Във връзка с това съдът намира оспорения акт за надлежно и подробно обоснован и мотивиран, което е предпоставено от приложените материали по делото.

Доколкото в последващата молба жалбоподателят се е позовавал на факти, свързани с обстановката в Република Т., от приетата по делото справка относно актуалната обстановка в Т. се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила.

Наред с това, излагането на мотиви от интервюиращия орган относно сочените като нови обстоятелства е в съответствие с тълкуването с мотивите в решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19, т. 34 и сл.: член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 е предвиждал обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени

в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от отменената Директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от Директивата, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, дадено в т. 58 от решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Според Справката по делото текущата обстановка в Т. не е променена. Молителят не е представил нови факти, обстоятелства или доказателства, които да сочат на настъпила промяна в личното му положение или да обосновават различна преценка относно наличието на основания за предоставяне на международна закрила. Твърденията за наличие на политическо преследване в Република Т., свързани с кюрдския му произход, симпатиите му към Демократичната партия на народите (ДЕМ), участието му в протест и последвалото задържане и осъждане, вече са били изложени и разгледани при извършената преценка по предходната му молба за международна закрила. Това не са нови факти или обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд трябва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, трябва да са актуални и такива са събрани и по делото, като по делото не се спори, че и в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на Т.. Видно от актуалната към 09.09.2026 г. справка Т. не се намира в общонационален въоръжен конфликт. Държавните институции, транспортът, здравеопазването, образованието и пазарите функционират във всички градове.

Съгласно чл. 55, пар. 3 от Регламент ЕС 2024/1348, последващата молба подлежи на предварително разглеждане, в рамките на което решаващият орган установява дали са се появили или от кандидата са били представени нови елементи, които: а) значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила съгласно Регламент ЕС 2024/1347; или б) се отнасят до вече приложено основание за недопустимост, когато предходната молба е била отхвърлена като недопустима. Съгласно чл. 55, пар. 5 от същия Регламент, представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността. В конкретния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени

нови факти спрямо предходните молби, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Правилно е посочено в мотивите на оспореното решение, че от данните в справката се налага извод, че няма съществена промяна в обстановката. Няма данни за промяна в личното положение на молителя, която да обоснове различна преценка от извършената в предходното производство.

При тази фактическа и правна обстановка правилно е позоваването, тълкуването и прилагането от административния орган на основанията по чл. 55, пар. 7 вр. чл. 38, пар. 2 от Регламента.

Според настоящия състав решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 45 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Ч., гражданин на Република Т. с ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 219 Х / 23.07.2026 г. на Интервюиращ орган при ДАБ, постановено на основание чл. 76б ЗУБ и чл. 38, § 2, вр. чл. 55, § 3, 5 и 7 от Регламент /ЕС/ 2024 / 1348.

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.